

Sygn. akt: I C 1236/22 upr

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Magdalena Glinkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2022 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) -Finanse sp. z o.o. w W.

przeciwko W. K.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1236/22

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 czerwca 2022 roku powód (...) – Finanse sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego W. K. kwoty 198,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 lipca 2017 roku do dnia zapłaty. Domagał się także zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów nadania wezwań do zapłaty poprzedzających skierowanie niniejszej sprawy do postępowania sądowego w kwocie 17,66 zł oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że w wyniku kontroli biletowej w pociągu należącym do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. u pozwanego stwierdzono brak biletu uprawniającego do przejazdu. W następstwie tego pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty opłaty dodatkowej. W. K. był obowiązany do zapłaty opłaty za przejazd i opłaty dodatkowej w kwocie 198,80 zł w terminie 14 dni od dnia wystawienia wezwania, jednakże do dnia wniesienia pozwu nie uiścił opłaty. W dniu 2 stycznia 2019 roku pierwotny wierzyciel dokonał przelewu na rzecz powoda przysługującej mu wobec pozwanego wierzytelności. Powód podniósł, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia umowy przewozu, a zatem pozwanego nie należy traktować jako konsumenta.

Pozwany nie wniósł odpowiedzi na pozew i nie ustosunkował się do żądania powoda.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 3 lipca 2017 roku W. K. poprzez zajęcie miejsca w pociągu o numerze (...) zawarł umowę przewozu z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Pozwany nie uiścił opłaty za przejazd i nie skasował biletu. W trakcie podróży została przeprowadzona kontrola biletów. Kontroler sporządził protokół wraz z wezwaniem do zapłaty należności za przejazd

wraz z opłatą dodatkową w łącznej wysokości 198,80 zł. Powyższa kwota powinna być uiszczona w ciągu 14 dni. Pozwany nie uiszczył należności.

Dowód: protokół kontroli – k. 26.

W dniu 2 stycznia 2019 roku powód zawarł z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności obejmującą m.in. wierzytelność wobec W. K..

Dowód: umowa – k. 12-16.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, które w ocenie sądu stanowiły wiarygodny materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie pomiędzy pozwanym a poprzednim wierzycielem doszło do zawarcia umowy przewozu. Zgodnie z art. 16 ust 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku (Dz.U.2020.8) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Powód podnosił, że w sprawie nie doszło do zawarcia umowy przewozu, albowiem pozwany nie posiadał ważnego biletu. Prawda jest, że § 5 ust. 3 Regulaminu odprawy oraz przewozu osób, rzeczy i zwierząt przez (...) wskazano, iż umowę przewozu zawiera się przez 1) nabycie odpowiedniego biletu na przejazd/przewóz a) osób, b) rzeczy – w tym roweru/wózka dziecięcego, c) psa, 2) zalegalizowanie/aktywację okazanego biletu (np.: abonamentowego, zlecenia-biletu na przejazd osób korzystających ze środków pomocy społecznej), jednakże należy mieć na uwadze, że umowa przewozu osób ma charakter konsensualny, tzn. do jej zawarcia dochodzi na skutek złożenia zgodnych oświadczeń woli stron tej umowy. Oświadczeniom tym towarzyszy najczęściej nabycie biletu, jednak nabycie biletu nie stanowi przesłanki zawarcia umowy i ma znaczenie dowodowe. Mając zatem na uwadze powyższe, należy stwierdzić, że formułując treść przepisu art. 16 ust. 1, z którego wynika, że umowa przewozu jest zawierana bądź przez nabycie biletu, bądź spełnienie innych warunków dostępu do środka transportowego czy nawet przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym, ustawodawca posłużył się pewnym uproszczeniem. Polega ono na utożsamieniu oświadczeń woli stron ze sposobami ich złożenia. Zatem fakt, iż pozwany nie posiadał biletu nie może być utożsamiany z faktem, że do zawarcia umowy nie doszło.

Poprzez przyjęcie, że w niniejszej sprawie doszło do zawarcia umowy przewozu, należało przyjąć że mamy do czynienia z umową zawartą z konsumentem. Zgodnie art. 117 ust. 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne. Zaś w myśl paragrafu 2¹ powyższego artykułu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. Zatem w przedmiotowej sprawie upływ terminu przedawnienia należało rozważyć z urzędu.

Zgodnie z art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Stosownie do treści art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku prawo przewozowe (Dz.U.2020.8) roszczenia dochodzone na podstawie ustawy lub przepisów wydanych w jej wykonaniu przedawniają się z upływem roku.

W przedmiotowej sprawie roszczenie stało się wymagalne w dniu 18 lipca 2017 roku, tj. po upływie 14 dni, kiedy powód powinien uiścić opłatę. W myśl obowiązujących przepisów roszczenie powoda przedawniło się z dniem 18 lipca 2018 roku. Tymczasem powód wytoczył powództwo 1 lipca 2022 roku, a więc już po upływie terminu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe, powództwo należało oddalić.